

**A KÚRIA  
mint felülvizsgálati bíróság**

*Gfv.VII.30.376/2012/5.szám*

*A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a Fancsali és Társa Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Fancsali Ágnes ügyvéd által képviselt felperesnek dr. Székely Péter ügyvéd által képviselt alperes ellen lízingszerződésből eredő tartozás megfizetése iránt a Szolnoki Törvényszéken 16.P.20.071/2011. számon indult és a Debreceni Ítéltábla Pf.II.20.378/2012/4. számú jogerős ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen az alperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő*

*í t é l e t e t:*

*A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelemmel érintett részében hatályában fenntartja.*

*Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 142.000 (száznegyvenkétezer) Ft felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az államnak felhívásra 448.000 (négysszáznegyvennyolcezer) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket.*

*Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.*

*I n d o k o l á s*

*A felperes lízingbe adó az alperes lízingbe vevővel 2005. augusztus 11-én CHF alapú 72 hónap futamidejű pénzügyi lízingszerződést kötött az alperes által választott Posche 996 4S Cabrio típusú gépjárműre 24.000.000 Ft bruttó vételáron. Az induló díj 7.500.000 Ft, a havi részletekben esedékes tőke- és kamatrészből álló lízingdíj 22.729.326 Ft volt. A felek a lízingbe vevő alperes fizetési kötelezettségeit a szerződés 2. számú mellékletében rögzítették. A szerződés értelmében annak elválaszthatatlan részét képezte a felperes gépjárművekre vonatkozó pénzügyi lízingszerződéseinek általános szerződési feltételei (ÁSzF.).*

*Az alperes 2008 márciusától nem tett eleget a lízingdíj fizetési kötelezettségének, ezért a felperes 2009. március 26-án azonnali hatállyal felmondta a szerződést. Az alperes a gépjárművet 2009. március végén a felperesnek visszaadta, aki azt eladásra az*

interneten meghirdette.

A felperes - az általa megbízott szakértő által készített vélemény alapján - a gépjármű értékét bruttó 10.500.000 Ft-ban állapította meg és azt az alperes a lízingszerződésből eredő tartozásába beszámította. Ezen elszámolás eredményeként 6.699.741 Ft tartozás megfizetésére szólította fel az alperest, aki ennek nem tett eleget.

A felperes keresetében 6.699.741 Ft és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Arra hivatkozott, hogy az alperes a köztük létrejött lízingszerződés felmondása eredményeként a szerződés, és az annak részét képező ÁSZF-ben nevesített díjakat és költségeket köteles megfizetni a felperesnek.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. A felmondás tényét nem vitatva arra hivatkozott, hogy a felek közötti helyes elszámolás alapján a felperes tartozik neki 10.532.247 Ft-tal. Álláspontja szerint a szerződés és az ÁSZF. felmondás esetén a felek közötti elszámolásra rendelkezéseket nem tartalmaz, ezért arra a Ptk. 319. § /2/ bekezdése és 321. §-ának /1/ bekezdése az irányadó.

Az elsőfokú bíróság ítéletével 5.014.741 Ft és járulékai megfizetésére kötelezte az alperest. Arra hivatkozott, hogy a Ptk-ban nem nevesített pénzügyi lízingszerződés megszűnése miatt kialakult jogvitában a felek megállapodásából kellett kiindulni és alkalmazni az ÁSZF. felmondás esetére irányadó rendelkezéseit. Az alperes alaptalanul vitatta a kereset jogalapját, mert a felek által kötött szerződés és ÁSZF. szerint az fennáll, a felperes elszámolása az összecszerűség tekintetében is helyes volt.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és az alperes marasztalásának tőkeösszegét 4.479.339 Ft-ra leszállította. Egyebekben - a perköltség kivételével - az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A fellebbezés indokaira tekintettel arra hivatkozott: a felek szerződése a Ptk-ban nem szabályozott atipikus, zárt végű pénzügyi lízingszerződés, amely alapján a futamidő alatt a lízingbe vevő által birtokolt és használt gépjármű tulajdonjoga a lízingbe adó felperesé volt, azon tulajdonjogot az alperes a szerződés lejártával szerezhette volna. Ezen szerződés alapján sem a lízingtárgy lízingbe vevő általi birtokba vétele, sem a részleges lízingdíj-fizetés nem eredményez a lízingbe vevő javára tulajdonszerzést, illetve részleges tulajdonszerzést. A lízingszerződés jogszerű felmondása a szerződés idő előtti megszűnését eredményezte, a felek a szerződésük erre vonatkozó rendelkezésének megfelelően voltak kötelesek eljárni. Az ÁSZF. IX.3. pontja feljogosította a felperest valamennyi szerződéses követelése egyösszegű érvényesítésére és a lízingtárgy visszavételére. E kikötésre tekintettel a felperest megillette a

lízingdíj teljes összege, a tulajdon-átruházási és használati kötelem együttes ellenértékeként a lízingdíj tőke és kamatrésze. Ezen túlmenően a szerződésben kikötött valamennyi további költsége megtérítésére igényt tarthatott a visszavett gépjármű értékének elszámolása mellett. A felperes kereseti követelése összecszerűségét részletes, ellenőrizhető módon terjesztette elő a perben, megjelölve azt is, hogy azt milyen (egyedi vagy általános) szerződési kikötésre alapította.

A másodfokú bíróság a felperes keresetében megjelölt azon díjakat, illetve költségeket amelyeket a „Hirdetményre” utalással kért nem találta megállapíthatónak, figyelemmel arra, hogy a „Hirdetményt” a felperes a perben nem csatolta, és arra nem utal sem a felek szerződése, sem az ÁSZF.

A másodfokú bíróság megítélése szerint a felperes a visszavett gépjármű értékesítése során az adott helyzetben általában elvárható gondosságot tanúsított és jogszerűen járt el, amikor a biztosítéki szerepet betöltő lízingtárgyból, annak eladása útján részben kielégítette az elmaradó hátralékos lízingdíjból álló igényét. A dolog vételárát nem a saját javára, hanem a lízingbe vevő alperes javára számolta el.

A jogerős ítélet ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelmében az alperes a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet a Ptk. 207. § /1/ bekezdésébe, a Ptk. 319. § /2/ bekezdésébe és a Ptk. 361. § /1/ bekezdésébe ütközik. Arra hivatkozott, hogy a szerződés alapján a felperes két lehetőség közül választhatott: vagy a tőkét kéri megtéríteni az alperestől, vagy a lízingtárgy tulajdonjogát tartja meg. A felperes ez utóbbit választotta, ami kizárja azt, hogy a hátralévő lízingdíjat követelje az alperestől. Hivatkozott arra is, hogy a lízingtárgy értékesítése csak abban az esetben lehetséges, ha az biztosítéki funkciót is ellát, ehhez képest a perbeli szerződésben ilyen rendelkezés nem található.

A felperes igénye azért sem alapos, mert a felek közötti szerződés nem tartalmaz a gépjármű tulajdonjogának megtartása mellett a teljes lízingdíjra és az értékesítésre vonatkozó kikötést, így ilyen elszámolásnak a felek közötti jogviszonyban nincsen jogi alapja. A felperes olyan igényt nem tehet lejárttá, amelyért nem szolgáltatott.

Álláspontja szerint a szerződés az elszámolás módját nem tartalmazza, ezért arra a Ptk. rendelkezései az irányadók. A Ptk. 319. § /2/ bekezdése, illetve 321. § /1/ bekezdése értelmében a megszűnés időpontjáig esedékes szolgáltatásokat kell teljesíteni, az ellenérték nélkül maradt szolgáltatás pedig visszajár. Erre figyelemmel az alperesnek visszajár a már befizetett tőke- és az egyéb jogcímen megfizetett összegek, összesen 14.771.243 Ft, valamint az ezen összeg után járó késedelmi kamat. A felperes nem élt a tulajdonszerzés lehetőségével, ezért köteles a tulajdonjog megszerzése céljából az alperes által megfizetett összeget -

teljesítés hiányában - az alperes részére visszafizetni. Ebből következik, hogy a helyes elszámolás alapján az alperesnek nincs a felperessel szemben fennálló tartozása.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet az alperes felülvizsgálati kérelmében megjelölt okokból nem jogszabálysértő.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § /2/ bekezdése alapján kizárólag a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta és azt az abban megjelölt indokok alapján nem találta jogszabálysértőnek.

A Kúria egyetértett a másodfokú bírósággal abban, hogy a perbeli lízingszerződésből eredő követelés megítélésekor a Ptk. 200. § /1/ bekezdésére figyelemmel a szerződés rendelkezéseiből kellett kiindulni. A szerződés megkötésével a felperes szerzett tulajdonjogot a lízingtárgyon. Az csak a futamidő legvégén, a lízingdíjak maradéktalan teljesítése esetén kerülhetett volna az alperes tulajdonába. A felperes tehát a lízingtárgy használatát biztosította az alperesnek a futamidő alatt díj ellenében.

Az alperes nem vitatta a perben, hogy 2008 márciusától nem tett eleget a havi lízingdíj fizetési kötelezettségének, és erre való hivatkozással a felperes érvényesen mondta fel a szerződést. Az ÁSZF. IX.3. pontja akként rendelkezik a lízingszerződés felmondásának következményeiről, hogy az a felperes a szerződésből eredő minden követelését egyösszegben lejárttá teszi és a felperest megilleti - az eszköz birtokába történő visszabocsátása mellett - a hátralévő tőkekövetelés összege a lejárt követelésével együttesen. A IX.4. pont értelmében pedig a felmondás kézhezvételével az alperes használati joga a gépjármű tekintetében megszűnik.

A másodfokú bíróság helyesen, a Ptk. 207. § /1/ bekezdésében rögzített elveknek megfelelően értelmezte úgy az ÁSZF. IX.3. pontjában rögzített kikötést, hogy ez alapján a felperes minden, még hátralévő tőke és díjkövetelését érvényesítheti az alperessel szemben. A felperesnek a felülvizsgálati kérelmében előadott érvelésével szemben ezen hivatkozott szerződéses rendelkezésből, illetve a szerződés egyetlen más pontjából sem állapítható az meg, hogy az alperes a már befizetett lízingdíjak arányában a futamidő lejártát megelőzően tulajdonjogot szerzett volna a lízingtárgyon, sem az, hogy a lízingtárgy visszaadásával minden szerződéses kötelezettségétől mentesülne. E szerződéssel azt vállalta, hogy a teljes futamidőre megfizeti a lízingdíjakat. A szerződés felmondása tehát azt eredményezte, hogy a lízingtárgyat az ÁSZF. IX.4. pontja értelmében - a jövőre nézve - nem használhatja tovább, az ÁSZF. IX.3. pontja alapján viszont köteles a lízingdíjaknak és költségeknek - a lízingtárgy értékével csökkentett mértékét -

*megfizetni.*

*A felek között létrejött szerződéses rendelkezésekre tekintettel a Ptk. 319. § /2/ bekezdésében, illetve a Ptk. 321. §-ában írtak nem voltak irányadóak.*

*Figyelemmel a peres felek között érvényesen létrejött szerződéses jogviszonyon alapuló kereseti követelés megalapozottságára a jogalap nélküli gazdagodás Ptk. 361. § szerinti alkalmazhatósága a perbeli jogvita elbírálása körében fogalmilag kizárt.*

*Mindezekre tekintettel a Kúria nem találta megállapíthatónak a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabálysértéseket, ezért a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben a Pp. 275 § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.*

*A felülvizsgálati eljárásban való pervesztessége miatt a Kúria az alperest kötelezte a Pp. 270. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint - figyelemmel a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdéseire - a felperesnek a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségei megfizetésére. Az alperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a pervesztes alperes köteles megfizetni az államnak, külön felhívásra.*

*Budapest, 2013. április 30.*

*Dr.Vezekényi Ursula sk.a tanács elnöke, Dr.Osztovits András  
sk.előadó-bíró, Dr.Szabó Péter sk.bíró*